

Gorenjec

Kdo plačuje v Kranju trošarino!

Uradni popravki kranjske občine v trošarski zadavi nam pridejo kar prav, ker nam dajejo priliko, da zvemo za njeni avtentični mnenje in njeni mnogokrat že vedno napačno naziranje o trošarini ter dobimo s tem priliko, da javnost točno podučimo o pravilnem pravnem stanju. Smatramo se v to poklicani toliko bolj, ker se je dosedaj že vedno izkazalo, da so bila naša naziranja tako glede davščine za blagovni promet, kakor glede trošarine edino točna in zanesljiva in so jih še vse razsodbe upravnih sodišč v polni meri potrdile.

Trditev uradnega popravka, da bo trošarino morala še v naprej plačevati industrija tudi po sodbah upravnih sodišč, med tem ko bo delavec, obrtnik in uradnik trošarino malenkostno plačeval, ne odgovarja dejstvom. Predvsem povdarjam, da je po sodbah upravnih sodišč vse ono, kar velja za industrijo v isti meri veljavno za obrt. Po izreku sodbe se ne more ne od industrije in ne od obrti sploh pobirati trošarino od vseh predmetov, kar jih uvaža v svoj obrat. Trošarino je dolžna industrija in obrt plačevati le od one malenkosti že izgostavljenega blaga, kadar bi ga dala v promet za potrošnjo v Kranju, kar je tako malenkostno, da praktično sploh ne pride v poštev. Sodba od 25. oktobra t. l. izrecno pravi, da se sme občinska trošarina nalagati ne le na predmete, ki se potrošijo na ozemlju občine, da je bistven namen trošarine kot konzumnega davka obdavčiti z golj domačo ali osebno potrošnjo. Ta delavec obremenjuje le potrošnika, vsled česar je vsaka druga poraba predmeta (blaga) trošarine prosta. Predmeti, ki se porabijo ali potrošijo za predelavo in proizvajanje v obrtnih in industrijskih obratih, ki torej neposredno ne služijo osebni potrošnji, morajo biti trošarine prosti. Izrecno pa je še prepovedano občinsko trošarino pobirati od predmetov pri tovarniških podjetjih (obrtnih) skladničih, trgovcih in točilnicah na debelo vse dotlej, dokler ne prodajo blaga za potrošek v področju dotične občine. Iz teh temeljnih načel, ki pa ne vsebujejo ničesar drugače, kakor da ponavljajo bistvene določbe iz zakonskih določil o trošarini, jasno izhaja da praktično vzeto skoro ne poznamo predmeta, glede katerega bi se pri kranjski industriji ali obrti sploh moglo predpisati trošarino. Industrija kot taka vendar ne pojde in ne popije ničesar, a tudi oblači se ne . Vse kar industrija ali obrt v Kranju porabi, porablja ali za predelavo bodisi kot surovino ali kot pomožen predmet fabrikacije, ali za pospeševanje iste. Vzemimo vzgled. Ako kupi kaka velika kranjska tovarna še tako množino drv, katere rabi za svoj pogon strojev ali kurjavo obratnih prostorov, ji ni treba plačati od drv nikake trošarine. Ce pa kupi ubog delavec ali uradnik eno klaptro drv, je občina upravičena od njega trošarino pobrati in jo tudi pobere. Isto velja za obrtnika. Obrtniku za svojo delavnico ni potreba od kuriva plačati nobene trošarine. Ker obstaja velika industrija v Kranju, vsaj ona na katero so občinski zakonodajalec v prvi vrsti mislili in pravili, da bo trošarino izključno plačevala, z golj iz abstraktnih oseb, ki ne jedo in ne pijejo, zato pri najboljši volji ne poznamo predmeta, od katerega bi morale trošarino plačevati. Tovarniški uslužbenci, delavci, uradniki pa, če v Kranju stanujejo, morajo od trošarskih predmetov trošarino plačati. Sodbe upravnega sodišča so ugotovile dejstvo, katero smo vedno zatrjevali, da se industrija in obrt po zakonu ne more s trošarino obremeniti. Tudi trgovini ni potreba trošarino plačevati od blaga, ki ga najmanj 80% proda izven Kranja, ostalo trošarino pa seveda prevale na onega, ki je ne more na drugega prevaliti, to je z golj na delavca in uradnika. — Pa delavec si še nekako pomaga, ker se lahko iz Kranja

preseli v okolico, kar uradniku ni teko lahko mogoče. Tako je po trošarini najbolj prizadet ravno uradnik, kar občuti po zadnji redukciji plač toliko bolj. — Za vse to se ima uradnik v prvi vrsti zahvaliti svojim kolegom v občinskem zastopu, v katerem so zastopani v tako velikem številu, kakor še nikoli, in še bolj pa sebi, ker je zgolj uradništvo pripravljeno k izvolitvi tega občinskega odbora, ki je uradništvo osrečil s trošarino, katero v najvišji meri samo plačuje. Kako bridko so se izpolnile volilne obljube, da je treba za uradnika nekaj storiti.

Da je naša trditev resnična dokazujojo najbolj številke:

Kranjska občina je od 1. novembra pobrala na trošarini	615.000 Din
za kar je imela izdatkov	100.000 Din
tako, da bi preostalo trošarskih dohodkov	515.000 Din
Protizakonito pa je pobrala samo od industrije	530.000 Din
kar bo morala vrniti, tako,	
da seda se že tukaj pokaže primanjkljaj od	15.000 Din

Pri tem pa nismo prav nič upoštevali protizakonito pobrano trošarino od obrti in trgovine, ki jo bo gotovo zahtevala nazaj, čim bo videla, da bodo drugi zahtevali in tudi dosegli povračilo. Že pri tem računu, ki je napravljen v korist občine, se izkaže, da je občina opravičeno pobrala komaj za kakih 85.000 Din, da pa je imela za ta znesek do 1. novembra t. l. točno 100.318 Din izdatkov, nadalje, da je vseh 85.000 Din plačal po večini mali človek — predvsem pa naš že itak težko prizadeti uradnik. — In sedaj prosimo kranjsko občino za uradni popravek, če ni naš račun točen. Seveda zrazo, da ni res — se ne bo nihče zadovoljil. — Predložiti bi morala trošarske knjige, ki so po našem mnenju itak javne, kar dokazuje dejstvo, da smo večkrat že našli po kranjskih gostilnah izvlečke iz meseca obračuna trošarskih dohodkov — pri čemur so zlasti oni, ki so si pripisovali toliko zaslug za upeljavo trošarine tako radi pripravovali, kako imenitno so trošarino izpeljali, češ, da jo plačuje le ona industrija, ki so jo hoteli zadeti — pri čemur so se smatrali, da so glavni akterji te akcije, četudi so bili le ordje ozadja z posvem drugimi cilji. — Pa o tem o drugi priliki. Mislimo, da smo dovolj dokazali da v Kranju plačuje trošarino le mali človek osobito delavec zlasti pa uradnik. Zato pa je bila več kot opravičena naša zahteva, da se mora v najkrajšem času nekaj v zaščito teh slojev narediti, ter da je absolutno nedopustno, da bi breme trošarskega eksperimenta padlo na one, ki so najbolj potrebni.

Popravek nadalje odreka praktično vrednost zadnjim razsodbam upravnih sodišč, če, da niso pravomocne — ker jih hoče izpodibljati z novo tožbo že upravni svet. — In vendar je že danes praktična posledica teh sodba, da so vsi večji davkoplačevalci dejansko ustavili plačilo trošarine — zato naj občina kar objavi inkaso, ki ga je imela na trošarini meseca novembra, ko najmanj polovico industrije in vsa obrti še ni poznala pravega stanja. smo mnenja, da bi bila predvsem dolžnost občine, da bi svoje davkoplačevalce podučila, ali vsaj opozorila, da jim ni več treba trošarino plačevati, ne pa, da to nalogu prepušča izključno nam.

Konečno moramo še reargirati na izjavo občine, da njeni možje niso pravili eksperimenta z zvišanjem uvoznine brez potrebnega znanja zakonov in brez vsakega stvarnega povdarksa, ampak, da je nasprotno res, da so tedaj zadevo dobro prevdarili in da so tudi zakone prav dobro poznali. — Ako kranjska občina kaj tacega uradno priobči, mora biti že res in kot dobrni občani ji moramo verjeti in ji tudi verja-

memto toliko bolj, ker so si najeli in plačali špecialista v takih zadevah. — Za nas davkoplačevalce postane pa s tem stvar še veliko hujša! — Možje, ki so s takim preudarkom sredi leta (2. 6. 1934) sklenili zvišanje uvoznine za ca. 1 milijon dinarjev — so se po lastnih trditvah prav dobro zavedali, da je pobiranje te davščine po novem občinskem zakonu nedopustno — dobro so

moralni tedaj vedeti, da nalagajo protizakonito svojim davkoplačevalcem zelo občutno breme in vendar so to storili. Po našem mnenju je tako dobro premisljeno dejanje nekaj tako strašnega, da smo skromnega mišljenja, da nadzorstvena oblast, čim je o tem zaznala, ne more niti ene minute več pustiti oblast občinskemu odboru, ki je kaj tega sklenil.

„Vremena Kranjem bodo se zjasnila“

Po zadnji ofertalni licitaciji za kopališče, ki je bila preklicana, je kopališko vprašanje nekaj časa spalo. Motil bi se pa, kdor bi mislil, da so brumne duše tudi dremale. Da temu ni bilo tako, nam dokazujejo računi, ki so bili te dni nabiti na občinski deski in ki so zadičili ves Kranj in okolico.

Zadnji „Gorenjec“ je že omenil, da imamo v svoji sredi čudovitega vremenskega preroka, ki nam za $12\frac{1}{2}$ let v naprej napoveduje v treh letnih mesecih po 100 solčnih vročih dneh. Ti trije meseci sami imajo sicer šele 92 dni no pa če gremo nekoliko v maj in še v september, ki gotovo nista meseca kopanja, na posodo nekaj solnčnih dni, jih pa dobimo res z lahkoto 100. Seveda je pri tem predpogoj, da ne sme v juniju, juliju in avgustu pasti niti kapljadežja, ker sicer bi bili kopalci takoj oplašeni, cel rentabilitetni račun za kopališče pa s tem uničen.

Ce stote stvari tako, kakor jih slika ta vremenski modrijan, potem pa umaknemo vse pritožbe, ki smo jih kedaj naslovili v zadavi kopališča na bansko upravo. Bolje naložbe denarja po tem računu sploh ni mogoče; in ne samo da imamo tako lepo jamstvo za 100 kopalnih dni, tudi sicer, kar je povsem naravno, da bo to čudovito solnce, ki bo sijalo seveda samo nad Kranjem, privabilo nebroj tujcev, ki bodo prišli samo radi kopališča v Kranj, kajti povsod drugod si tudi v poletju žele kak deževen dan, le v Kranju bomo tako srečni, da nam bo vedno sijalo solnce in ni šment, da bi baš rac' tega ne postavilo kranjsko kopališče vseh sosednih kopališč, ki so v tem brihtnem računu navedena, kar nekako v senco. Svetoval bi, da se za to solnčno vreme naredi še prav poseben regulativ, ki ga bo ta vremenski prerok gotovo tudi najbolje zadel. Zakaj bi se, če gremo že tako daleč, ne moglo kar lepo predpisati in določiti celo sankcije proti kakim oblakom, ki bi se pojavili in hoteli motiti teh 100 solnčnih dni. Sankcije so danes moderne in če lahko veljajo drugod, zakaj ne bi mogle obvezljati tudi za vreme, saj drugače ta objavljene rentabilitetni računi ne morejo imeti garancije.

Tako natančen je ta rentabilitetni račun za kopališče, da pravi, da bo neslo kopališče na dan po Din 560. — in da se bo celo za izposojanje kopalne oblike v teh zlatih 100 solnčnih dneh dobiti Din 6000. — bufet pa bo tudi nesel Din 4500. — Pri tem pa seveda niso upoštevi indirektni dohodki, ki jih bodo znašali skupaj tujci, ki se bodo seveda kar trli okrog kranjskega kopališča. Celo tako prijetno presenečeni bodo, da bodo kar prenočevali radi samega kopališča v Kranju in nanesli samo občini na nočninah skupaj Din 8000. — nič manj pa kar na trošarinah. Res zadičen bo moral biti tujec, ki se bo prišel kopat v Kranj in prenočiti in bo za svojo

prtljago oziroma bolje rečeno kopalne hlačice še plačeval trošarino.

Vse to, gospodje stoji črno na bele napisano na tem računu, ki ga je kranjska občina sicer sramežljivo razgrnila na občinsko desko za zamreženo okno.

Koliko pa bo stalo to kopališče, pa tudi razodeva ta slavni proračun. Če je do sedaj že stalo Din 400.000. — kar se ne upošteva — to za tako občino kakor je Kranj in tako pohlevne davkoplačevalce ne pomeni nič, ampak anuitete je treba računati samo radi posojila Din 700.000. — kar bi stalo več, tudi ne prihaja v poštev. Zakaj ni ta gospod s tem brihtnim računom vzel kar samo stroškov najetja tega posojila in anuitete za nje; to bi neneslo še mnogo manj, kakor pa anuitete od posojila samega, ki bi stale vendar Din 91.000. — Vzdrževanje osobja in toka pa bi skupaj po njegovem računu stalo Din 17300. — Primanjkljaj bi torej znesel za $12\frac{1}{2}$ let po 22.80 — Din kar je za Kranj malenkost in z ozirom na potrebno kopališče prav zares malenkost, če bi vse drugo okrog teh Din 22.000. — držalo tako kakor vremenski račun napoveduje. Celo toliko se je podviza, da je izračunal da bo znašal ta primanjkljaj pri 35% obč. dokladi 1.81% vseh občinskih davkov. Točnejšega vendar nismo mogli pričakovati. Da je tolažba popolne, je ta gospod tudi izračunal, da bo po $12\frac{1}{2}$ letih kopališčni proračun aktiven in da bo kopališče donašalo po 43 letih Din 46.200. — na leto, tako je napovedal gospod na zadnji občinski seji, česar se pa v objavljenem računu na občinski deski ni upal več zapisati.

O kako srečni smo lahko, da imamo v svoji sredi take modrijane. Kaj bi vendar počeli mi neuki Kranjci, ko bi ne imeli ljudi, ki obvladajo te matematične in seveda tudi astronomične in geologične formule, na podlagi katerih je bilo mogoče izračunati, da se bodo prav po Prešernovem izreku „Kranjem vremena bodo se zjasnila in milejše zvezde zasijale“. Čemu vi praktiki, čemu vi gospodarji, ki se ubijate noč in dan s takšnimi problemi, ki jih stavlja na vas vsakdanje gospodarsko življenje, čemu vse te skrbi in brige, ko pa se da vendar z učenostjo na tak preprost način vse te skrbi odpraviti. Obrniti se je treba v vsaki zagati na pravega človeka, ki mora biti seveda matematik — pa mirna Bosna. V časih Ben Akibe gotovo še ni bilo takih modrijanov kakor jih ima danes Kranj v svoji sredi. Ni tedaj čudno, če gredo občinske zadeve tako lepo po sreči, kakor bi bilo vse namanzo.

Upajmo, da bomo tudi še za Prevolo, solo, vodovod, pokopališče in druge potrebne reči deležni takih anuitetnih računov, kakor smo ga doživeljili po dveh letih v kopališki aferi.

Častno meščanstvo za ta dela je zato zato zato.

Kranjska mestna hranilnica

Kr. banska uprava je z odlokom z dne 30. XI. razpustila dosedanje upravni odbor in ravnateljstvo mestne hranilnice, ki ga je občinska JNS večina izvolila, čim je s 113 glasovi večine izbrana zasedla skoro vse mandate na občini. Mesto dosedanje odbora so imenovani slednji gospodje: gerent g. M. Fock, Dr. Šilar Igo, Savnik Ivan, Peterlin Miro, Dr. Saboty, prof. Malnar Josip, Kokl Matija, Jeglič Rudolf, Ahačič, Bitenc.

S tem odlokom je dano zadoščenje nekaterim gospodom iz prejšnjega upravnega odbora mestne hranilnice, ki je skoraj 7 let brezhibno posloval v korist zavoda in dosegel uspehe, kakor jih doslej še ni noben odbor izkazati mogel. Ta upr. odbor, ki ga je potem po občinskih volitvah JNS občinska večina odstavila odnosno mesto njega „izvolila“ drugega, je deloval kakor omenjeno skoraj 7 let ter je bil sestavljen iz članov vseh treh strank, ki so bile tedaj

v občinskem odboru zastopane. Sedanja občinska večina je hotela ta medstranski hranilnični odbor na dveh občinskih sejah pred občinskimi volitvami ki so se vršile 15. X. 1933. odbaciti ter že pred temi občinskimi volitvami izvoliti nov hranilnični odbor, ki bi bil tedanjemu občinskemu odboru bolj po volji. Na dveh sejah je to poiskusil g. župan, pa vsikdar je dobil telefoničen ukaz od banske uprave, ki se je glasil — ne! Po občinskih volitvah seveda je imela JNS večina v tem oziru proste roke in izvolila v novi hranilnični odbor, ki je nastopil svojo funkcijo dobro pred približno 2 leti, nič manj kakor 4 pripadnike enega sorodstva in zoper 2 pripadnika drugega in 2 pripadnika tretjega sorodstva. Tako se tedaj lahko reče, da je bil ves ta po banski upravi pravkar odstavljeni hranilnični odbor sestavljen skoro iz samih „žlaht“. Ne samo, da to ni nikjer običaj ampak govorí proti vsem dobrim meram.

Svojčas se je vložila proti temu pričožba, ki je spala 2 leti in bila najbrž zakljenjena kje v Ljubljani.

Zavod kot tak se mora reči, stoji med najuglednejšimi v banovini in brezdomno najbolje fundiranimi. Najboljši dokaz za to je dejstvo, da njegove knjižice po zakotnih borzah sploh niso na prodaj, če pa so, potem samo po nominalni vrednosti. Zasluga za to pripada staremu iz vseh strank sestavljenemu odboru, ki je deloval v najboljšem sočasju ne oziraje se na strankarsko pričinost in v 7 letih svojega delovanja odpisal vsa dubioza in vse izgube, tako, da je stari hranilnični odbor prepustil novemu po J. N. S. občinski večini izvoljenemu odboru v brezpričnem stanju. Med volitvami se je sicer po kranjskih oštarijah marsikaj šušljalo, pa vse to je bil bedast in prazen volven maneuver, s katerim se je hotelo oblatiti ljudi, ki so daleko vzvišeni nad kakršnokoli neupravičenim zaslužkom.

Mestna hranilnica je posestno stanje nas vseh brez razlike na stan in premoženje. Iz nje moremo čez leta črpati blagodat za občinske naprave, za njo moramo odgovarjati in po zakonu plačevati, če bi kakorkoli utrpela škodo ali prišla v pasivno stanje. Zato nikakor ne gre, da bi se jo še kedaj, kakor se je to zgodilo pri 2 občinskim volitvah, vlačilo v politične boje. Hranilnica mora pri tem ostati za vse čase izven vsake diskusije. Zato pa je brezpogojno treba,

da pride nje uprava v roke, ki se tega zavedajo. Danes je zavod, kakor brez izjemne vse drugi, delno immobiliziran, bo pa brezvomno eden prvih, ki se bo teh okov odresel, če se bo naprej gospodarilo po brezobzirnih principih skrajne varčnosti in če bo imel na celu ljudi, ki bodo lahko tvegali interesom zavoda zamere na desno in levo.

Dober mesec dni predno se je pričel odstavljanje star 7 let delujoči odbor, je občinska uprava sklenila in pisala predsedstvu mestne hranilnice zelo laškovo pohvalno pismo. Mesec dni na to pa se je pričelo odstavljanje odbor z motivacijo, da že 7 let ni bil izvoljen nov in da je skrajni čas sestaviti tik pred

občinskimi volitvami drug hranilnični odbor, kakor da slavni občinski zastop tudi ni bil skoraj enako dobo ali še dalj časa brez vseh volitev na krmilu, ali kakor da bi tudi pri drugih hranilnicah občinski odbori bili po preteklu predpisani 3 let volili nove hranilnične odbore. Ta izgovor je bil tedaj sicer smeten pa vendar dober za novo imenovane člane občinskega odbora, ki so malo preje po enakem načinu, kakor se je to hotelo napraviti s hranilničnim odborom, prišli sedet na občino.

Tako je izgledala takrat vera in nevera in politično poštenje in hvalisanje na papirju, — ravno nasprotno pa potem v resnici.

vitev kake zastave. Prav razveseljiv pojav pa vidi uredništvo v tem, če bodo plakati za razne brezumne plesne zabave pridobitnikov slej-koprij morali biti taksirani in da društva ne bodo več izenačena ali po pohorsko „ujednjena“ s pridobitniki ali prireditelji plesnih zabav.

Mohorjeve knjige so došle, dobe se v župni pisarni med uradnimi urami, to je ob delavnih od 9. do 12. ure dop., v nedeljo pa od 11. do 12. ure. Vsak naročnik ob priliku, ko pride po letosnje knjige, plača naročnino tudi za prihodnjo leto, da nima župna pisarna toliko dela z dvakratnim vročevanjem. Vsaka družina naj ima Mohorjeve knjige! To so pač najcenejše in najlepše knjige!

„Roksi“. Vsi obiskovalci sobotne in nedeljske predstave so odšli zadovoljni iz dvorane Ljudskega doma. Ta zares prisrčna igra je ogrela vso dvorano, ki je nagradila naš požrtvovale igralce z zasluženim aplavzom. Ker je mnogo, ki ni mogel videti te igre žal za zamujeni užitek, pa naš Ljudski oder igro na splošno željo občinstva čimprej ponovil. Na to ponovitev že danes opozarjam, in naj nihče ne zamudi takrat si ogledati to prisrčno in zdravega humorja polno igro.

Cesa ni poročal pri zadnji občinski seji g. predsednik!? Pričakovali smo, da bo pri zadnji seji mestnega občinskega odbora poročal kaj natančnejše o onih Din 100.000, o katerih je namignil pri predzadnji seji. Pa ni bilo nič! Splošno razočaranje. Nas meščanstvo v Kranju in okoliški prebivalci neredko izprašujejo, kaj je vendar s tistimi Din 100.000, o katerih je nekaj le namignil g. župan pri občinski seji. Javnost je upravičeno zelo radovedna. Tudi mi smo, to moramo priznati, posebno še, ker vemo, če g. župan to misli, kar mi mislimo ...

Odlikanje. Kakor poročajo dnevniki, je bil ob priliku državnega praznika odlikovan na

Miklavževa darila v Kranju

Din 100.000, Din 39.000, Din 25.000

i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Tedenske novice

KRANJ

Jugoslovensko-Čehoslovaška liga v Kranju načnana cenjenemu občinstvu, da bo imel v petek 6. decembra ob 20. uri zv. v gimnaziji telovadnici lepo predavanje s skozičnimi slikami dr. Murko, univerzitetni docent o **Gospodarskem napredku Slovaške in Podkarpatske Rusije** v dobi 15 let C. S. R. — Pridite vse, ker je brez vstopnine in zelo zanimivo ter za nas poučno.

ODBOR.

Reklamne takse na plakate društev. Glavni oddelek finančne kontrole v Kranju je izdal 4. XII. 1935 na vse svoje oddelke finančne kontrole nastopno pojasnilo:

Vestnik Prosvetnih zvez je v štev. 4. za mesec november 1935 pod rubriko: „Društveni nasveti“ prinesel nastopno notico, ki jo je po natisnil tudi tednik „Gorenjec“ in ki glasi:

„Društveni plakati so koleka prosti. Društva, katera so doslej kolekova letake in plakate za igre, predavanja, koncerne itd. se opozarjajo, da je Ministrstvo financ dne 14. IX. 1935 pod št. 66.390 odločilo, da društveni plakati ne podležejo taksi iz tar. post. št. 8, taksne tarife, ker društva niso špekulativnega značaja.“

Ker cit. ministrska naredba ni bila doslej priobčena, je glavni oddelek v Kranju prosil direkcijo za pojasnilo, ki je poslala celotni spis na vpogled in iz katerega je razvidno, da je

ministrstvo financ na predstavko nekega prosvetnega društva z dne 4. IX. 1935, češ da so sokolska in gasilska društva oprščena plačevanja te takse, in da je tiskarnar zato izgotobil plakate tudi zanje brez takse, na osnovi aktom priloženega plakata, ki ima format 48×63 cm izdal v resnici tako naredbo in izreklo da predmetni plakat ne podleže taksi iz tarifne post. 8, taksene tarife, pošto udruženje nema špekulativni karakter. Zaradi pravilnejše presej se navaja: „Plakat se nanaša na prireditve Prosvetnega društva in priobčuje slovesno proslavo 10 letnice društva z 35 letnico društvenega delovanja in blagoslovitve zastave. Spored slavnostnega dne je v celoti objavljen. Vstopnina je iz plakata razvidna, objavljena so okrepčila v bufetu in šotorih, pri vsem so deluje godba.“

Na osnovi tega je tedaj lahko ugotoviti, da vsi plakati društev ne podlegajo taksi iz tarif. post. 8 taksne zakona in temu dosledno ne podlegajo plačilu banovinske takse. Paziti pa bo treba na razne plakate ki jih pritrjujejo na zid trgovci in drugi pridobitniki.

O vsem naj se podrejeni organi točno pouče.

Uredništvo k temu pripominja, da je razveseljiv pojav dela nove vlade v tem, da odslej ne bo treba plačevati nemale takse po 1.50 Din za vsak plakat, če objavlja na pr. društveno igrico, predavanje, zabavo ali celo blagoslov.

Moške galoske
vse velikosti par samo
Din 38
Boljše vrste D 68.- Tretorn D 88.-
Damske snežke
svetovne znamke Wudeta in Tretorn
75.- 85.- 120.-
Ivan Savnik - Kranj

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve oblike, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Lavtičar Josip:

Junaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. Godi se na Gorenjskem ob času turških vpadov.

(Nadaljevanje)

„Zdaj grem obiskat še svojega brata škofa Žigo“ — je rekel oče pri poslovju. „Tudi ž njim imam marsikaj govoriti.“

Škof je prišel pravkar iz stolnice. Razveselil se je Jurija in ga peljal v svoje stanovanje.

„Dolgo te že ni bilo v Ljubljano“ — je dejal bratu. „Bog te sprejmi! Ali prineseš kaj vseh novic?“

„Vsakovrstnih“ — je odgovoril Jurij.

„Kaj pa Krištof?“ — je vprašal škof. „Ta nam dela čast, kaj?“

„Le dobro slišim o njem“ — je rekel Jurij.

„Vsa Ljubljana je ponosna na njega“ — ga je pohvalil Žiga. „Ne le radi njegove krepke postave, temveč tudi radi njegovega izglednega vedenja. Slišim, kako ga čisa posebno ženski svet. On pa ne da prednosti nobeni. Njemu je le za fante-vijke. Same suličarske vaje, raba mečev, ščitov, rokoborbē. Kadar pridejo zdaj Turki, bo drugače. Največjega pomena pa je postal smodnik; ta bo prednogačil ves način bojevanja. Gradiči, ki so do zdaj na strmih višinah gospodarili, bodo z našim Gutenbergom vred postali razvaline. Zidovje se stresa pred kamenitimi in železnimi kroglama, ki se vsipajo iz topov in podirajo vse, kamor sega njih teža. Tudi Krištof si je že vzgojil močan oddelok vojakov v rabi smodnika, krogel in topov. Od Šentvida sèm slišimo velikokrat močno bobnenje, ki prihaja vsled streljjanja s topovskimi kroglama. Krištof ima tam nekje pod Šmarino goro vežbališče za to strašno orodje.“

„Že kot otroka so ga veselile vitežke igre“ — je omenil grof Jurij. — In to veselje do borb se je spopolnilo zdaj v najvišji meri. Slišim, da se zanimata za Krištofa tudi cesar Friderik in njegov sin Maksimilijan. Kdo ve, kaj ga še čaka.“

„Kako pa se vam godi na Gutenbergu?“ je vprašal Žiga.

„Dosti dobro“ — je odgovoril Jurij. „Le so proga Agneza ni prav zdrava. Njena stara bolezen slabokrvnost.“

„Tudi jaz nisem več tisti, kakršen sem bil“ — je tožil škof. „Težki naporji preteklih let so mi omajali zdravje. Toda delati hočem do konca. Kako pa sicer? Izvedel sem o nekaterih spremembah, ki se vršijo ali se bodo še vršile v vaši družini. Rad bi slišal kaj več.“

Tedaj mu je razložil Jurij natančneje vso zadevo.

„Na svetu ni nič stanovitnega“ — je dejal vladika. „Vse prihaja in odhaja. Lepa poleza Krištofovega značaja je ta, da je bratu Gašperju prepustil grad Kamen. Ali se boste vti tja preselili?“

„Vsi“ — je odgovoril Jurij. „Upam, da bomo tudi v bodoče živel v tako dobrem sporazumu kakor do zdaj.“

„Bog vas blagoslovi z obilnostjo svoje dobrote“ — je rekel Žiga in podal bratu roko v slovo.

Jurij in Gašper sta se vrnila iz Ljubljane na Gutenberg ter pripravovala, kako sta se zgovorila s Krištofom. Gospa Agneza ni bila v začetku povsem zadovoljna s selitvijo. Umirila pa se je v prijetni zavesti, da dobi hči Anica od očeta tako lepo doto.

Kriški občani skoro niso mogli verjeti, da jih bo zapustila gutenberška gospoda. Kaj takega niso pričakovali. Prišel je župan Grašič, da se

zahvali za vse, kar so ljudje prejeli toliko let od grajskega gospoda in od njegove soproge.

„Saj ne odhajamo tako daleč“ — je tolažil graščak župana in njegove spremjevalec. „Upam, da se bomo še večkrat videli. Želim, da bi se vam boljše godilo kakor do zdaj.“

Potem se je obrnil k Grašiču z vprašanjem:

„Kako pa je z Lenco? Ali ste že prejeli kako poročilo o njej?“

Grašču so se zelo poznavali sledovi prestanega trpljenja. Glava mu je klojela in hoja mu je bila počasna. Odgovoril je graščaku z žalostnim glasom:

„Že teče deseto leto, kar so jo odpeljali Turki in do danes ni še nobenega glasu o njej.“

„Kljub temu imejte upanje, da jo zopet vidište“ — mu je prigovarjal grof Jurij.

Gotovo je govoril tako zato, da bi Grašča potolažil.

Med tem je prišla gospa ter Grašču in ostalim možem podala roko. Vsi so bili polni zahvale za dobrote, ki jih je delila revežem, saj ni bilo siromaka, da bi ne bil deležen njenih milodarov.

Tri tedne pozneje se je vršila poroka Anice Lambergove z graščakom Lovrom Paradjazarem v Tržiču. Poročil ju je ondotni župnik Gašper Raubsack.

Gutenberg je bil po odhodu Lambergove družine precej zapuščen. Četudi sta Anica in njen soprog večkrat bivala v gradu, vendar poprejšnje živahnosti ni bilo v njem. Le posli, ki so obdelovali zemljišče, oskrbovali živino in stanovali v spodnjih grajskih prostorih, so kazali, da je v gradu še nekaj ljudi. Veseli pa so bili kmetje. Njim je prodal vitez Gašper po zelo ugodnih cenah precej sveta od gutenberške graščine. Postali so samostojni. Ničveč ni bilo treba dajati desetine, ne opravljati tlake.

predlog pol'edelskega ministrstva gosp. Janez Brodar, posestnik in bivši državni poslanec v Hrastju pri Kranju z redom sv. Save 4. stop. radi zaslug za pospeševanje kmetijstva. Nas to zelo veseli, da je odlikovan nosilec liste „šenčurskih zločincev“ prejel to odlikovanje, k kateremu g. Brodarju iskreno častitamo.

NAKLO

Cisto na tihi se je pripeljal v svojo rojstno vas naš zdravnik dr. Leopold Marinšek, ki je dovršil študije v Inomostu. Novi doktor, ki je menda prvi medicinac v naši fari, je študiral gimnazijo v St. Vidu, visoko šolo pa v Ljubljani, Pragi in Inomostu. Mlademu doktorju in celi družini iskreno čestitamo ter ga nadvse prisrčno pozdravljamo. Bodite dragi rojak vedno zavedeni Slovenec, kamorkoli te bo vrgla usoda. Mi Nakljanci smo ponosni na Te, ker delaš čast ne samo domači družini ampak vsej fari. Skromne so te besede, dragi doktor, toda privrele so nam iz srca in jih prevzemi kot izraz tega našega veselja ob Tvojem uspehu.

„Crnošolec“. Gasilno društvo vprizori v nedeljo, dne 8. decembra ob 5. uri popoldne v Stari Šoli, krasno domačo drame „Crnošolec“.

IZJAVA!

Ker se me dolži, da sem jaz pisec članka prispevencega v zadnji številki „Gorenjca“ izjavljam, da bom proti vsakemu, ki bi to govoril ali širil, nastopil sodnijsko. Obenem opozarjam tiste odnosno tistega, ki pripravlja atentat na mojo osebo, da bom javil dotično osebo oblastem. Vem namreč, kdo in zakaj to dela in nisem še pozabil slične grožnje, ki jo je dotični izreklo že pred majsko slano. Gospodje ali veste, da smo v državi, kjer mora vsak državljan biti pokoren zakonom!

Benedičič Miha, ab iur.

Galoše**SMARTIN PRI KRANJU**

Prosvetno društvo v Smartnem priredi v nedeljo dne 8. decembra ob 15. uri in v nedeljo dne 15. decembra ob 7. uri zvečer v prostorij Smartinskega doma ljudsko igro „Slehenik“. Ker je igra primerena za čas pred Božičem, vas vladljuno vabimo!

TRŽIČ

29. novembra se je oglasila pri g. banu dr. Marku Natlačenu deputacija čevljarkov iz Tržiča in Kranja. Zastopane so bile: Združenje čevljarskih mojstrov za sodni okraj Tržič v Tržiču, Združenje obrtnikov iz Kranja, katero je zastopal predsednik čevljarskega odseka in Usnjarska in čevljarska združenja „Buno“ v Tržiču. G. banu so obrazložili težak položaj podželskih čevljarkov, obenem pa so mu izročili spomenico, v kateri se prosi: naj banska uprava posreduje pri ljubljanski mestni občini za omiljenje postopanja pri pobiranju uvozne trošarine na čevlje na mitnicih. Ze tako se mora naš čevljark težko boriti z tujezemsko konkurenco, pa še ni dovolj, pritiska ga še mestna občina! Navedemo naj nekaj številk Združenja čevljarskih mojstrov v Tržiču. V letu 1931 je imelo združenje 205 članov, v letu 1935 jih ima še 144, ob katerih pa že več ne dela okrog 50 članov, ker so med letom obnemogli.

Starološki kaplan Janez Veider.

Naši kulturni spomeniki
Novoodkrte slike in druge zanimivosti
crnogrobske cerkve.

V južni vzdolžnici prezbiterija je Jurko napravil dva lična gotska portala; odličnejši vodi v zakristijo, preprostejši na pevski kor in od tod v zvonik. Prezbiterij se končuje z običajnimi gotskimi tremi okni, ki se šilasto zaključijo in so izpolnjeni z lepim krogovičevjem. Podobna okna imata vzdolžnici prezbiterija.

Poglejmo še stropno slikario v prezbiteriju. Že omenjena slikana letnica na skelepniku nad pevskim korom nam pove, da je nastal v letu 1644. Vendar če slikario natančneje pogledamo, zapazimo, da ni po vsem enotna. Partija na južnem in srednjem oddelku stropa je enako slikana, severni oddelok pa ima sicer iste motive, a izdelava je nekam finejša in izvršena bolj na drobno. Slikar je očvidno delal v dveh presledkih, morebiti je bila vmes zima. Ko je spet začel slikati, je zastavil za spoznanje druge kot spočetka. Kaj predstavljajo te slike?

Prevladuje ornamentika. Vse zvezde, ki jih tvorijo mrežasta rebra, so izpolnjene z velikimi stiliziranimi listi in cveti. Te zvezde segajo s svojimi daljšimi kraki že v polja, ki izhajajo v oblike čaš in kapitelov stebrov in tvorijo vsako drugo teh čašnih polj. Ostala čašna polja pa so drugače slikana. Obrobljena so s širokim pasom iz tistih ornamentov kot prejšnja polja, a njihovo srednjo plast izpoljujejo po temenju ozadju angelske glavice med peruti. Barva je oksidirala, zato imajo obrazi angelov temne lise. Polja nad velikim

Pregledna knjiga združenja izkazuje, da so včlanjeni čevljarski mojstri zaposlili v letu 1931, 580 pomočnikov in 120 vajencev, v letu 1935 pa zaposljujejo še 85 pomočnikov in 15 vajencev. Od vajencev se nahajata v Tržiču samo dva, 11 jih je pa iz okolice. Te številke povedo dovolj in kličejo: „Pomagajte nam!“ Če bodo narod v oblasti dopustile, da naš malti obrtnik propade, se bo narava nekoč maščevala nad nami. Zato je nujno potrebno, da merodajne oblasti posežejo tu vmes in priskočijo na pomoč.

Ravno pretečeni teden pa so dohodarstveni organi skrajno nevljudo nastopali napram tržiškim čevljarijem, kateri že itak nimajo skoro nobenega zasluga, se jim pa še na ta način dela škoda. Nehajte že enkrat s šikanami in ne povečajte malodušja in ogorčenja, kar krizo in zmedo le povečava.

Prosleta, 1. december, praznik zedinjenja, na primeren način praznovali v „Našem domu“. Za uvod je godba zaigrala državno himno. Sledili sta dve pomembni deklamaciji, nato pa je bil slavnostni govor. Narodna igra: „Naša kri“ je izpadla izborni in prav primerena se nam je zdela za današnji čas ter nam je vila novega poguma, ki ga potrebujemo v borbi za narodno svobojo.

Zoološko predavanje je imel na zadnjem prosvetnem večeru v „Našem domu“ g. prof. Pengov iz St. Vida. V predavanju nam je pokazal neskončno previdnost in modrost božjo, ki se razodeva v stvarstvu živih bitij. Končno je primerjal človeka napram opici in znanstveno dokazal, da je človek res podoba božja.

K predzadnjemu predavanju č. g. Mlakarja omenjamamo tole njegovo opazko: „Kjer sem hodil po planinah in obiskoval koč, bodisi v Avstriji, Švici, Nemčiji ali kjer koli, sem našel v vsaki koči križ na steni ali v kotonu na časnom mestu, le na Kofcah ne.“ Merodajnim faktorjem ta pripomba gotovo ni v čast. GG. od podružnice SPD in zadruge PD poskrbite, da ne bo treba turistom delati takih opazk!

Na splošno željo bomo „Naša kri“ ponovili v nedeljo dne 15. decembra 1935. ob 5. uri po-

samo
Din 38-

poldne. Vstopnice blagovolite pravočasno rezervirati pri ge. Perne-tovi. Vabljeni posebno prijatelji našega odra iz okolice!

Sport. Tek zedinjenja so priredili tržiški športniki v nedeljo 1. decembra. Tekmovali so člani SKT, Svobode in Sokola. Proga je bila dolga 1200 m in sicer od hotela „Lončar“ čez Grad, nazaj pred hotel. Pokal za nagrado je kupila občina. Vkljub slabemu terenu je rabil najboljši tekač Hladnik Rok 3 min., 55 sek., kateri je član SKT in pa zaveden član Prosvetnega društva sv. Jožefa. Cestitamo!

ŠKOFJA LOKA

„Zlatorog“ narodna in pravljica igra s petjem, ki jo je preteklo nedeljo v proslavo narodnega praznika, vprizoril gledališki odsek Kat. prosvetnega društva je izpadla v vsem zadovoljivo. Predvsem naj povdarmimo, da je bila vprizorjena ob 5. uri popoldne in ob 8. uri zvečer in je bila dvorana obakrat zasedena. Igravci so posebno zvečer dobro rešili svoje vloge. Naj pohvalimo naše: Pepeta, Miheta, tudi Tineta, Julka je kar dobro rešila svojo vlogo in ji pri-

Ali je gospa Ivanka časih zlobna?

Nikakor ne! Smeji se samo svojim originalnim mislim: Tale naš kuža je napram potepuhom in postopačem prav tak kakor je terpentinovo milo Zlatorog napram umazaniji. Naš kuža užuga vsakega pritepenca, terpentinovo milo Zlatorog pa vsako umazanost pri perilu.

Zlatorog ovoterpentinovo milo

poročamo, da se vedno drži navodil režiserja, tudi dekleta, fantje in Benečani so še dosti dobro nastopali v masah, le nekoliko več razgibanosti bi že zeleli. Tudi scene so bile dobre, vsaj pa je bilo skoraj vse novo. Kar pa so pokazali v pravljicu, pa zahvala Jankotu in njegovim pomočnikom. Le zopet naštudirajte kako novo stvar, vsaj vam z našo udeležbo pokažemo, kako Vas imamo radi. Nasvidenje!

Obrotni industrijski razstava se pripravlja za prihodnje počitnice. Bo v vseh prostorij nove šole v Skofiji Loki in bo za sodni okraj in za občino Žiri. Ker bo za naš okraj pomembna priobčimo v prihodnji številki daljši popis.

S. K. „Sora“ je pred tedni igrala prvenstveno tekmo z Kovinarjem na Jesenicah in je pri tem odnesel popolnoma zlomljeno nogo Pirc Tine, katerega so odpeljali v bolnico v Ljubljano. Sedaj je bil pripeljan domov in še vedno leži, prijatelji pa ga pridno obiskujejo in mu krajšajo čas. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Sopok obisk. Prejšnji teden sta počastila naše mesto z obiskom minister notranjih poslov g. dr. Korošec in ban g. dr. Natlačen. Prišla sta na Lonški semenj in smo par lepih uric skupaj preživeli. Bog ju živi!

Policjske zadeve. Prejšnji policij Žužek, ki je v zaporu je bil na zadnji seji obč. odbora zaradi pretepa cigana, ki je umrl, odpuščen iz službe. Tudi drugemu policiju Gabru je služba odpovedana. Razpisani sta obe mesti policijev s t. februarjem prihodnjega leta. Je že nešteoto prosilcev in le težko pričakujemo, kaj

Sneške

bo „slučajna večina“ sprejela. Resno priporočamo, da se nastavi pametne, resne ljudi in ne samo po strankarskem priporočilu.

Zvočni kino „Društveni dom“ predvaja v soboto in nedeljo krasni film iz dunajskega življenja „Zadnja ljubezen“. Obisk priporočamo!

Lepote našega letoviškega mesta. Pri vhodu v mesto je cel kup materiala od Ogorečevega „kevdra“, po drevoredih vse listje po tleh kot je odpadol, da množi blato in bo do spomladis segnilo, vse ulice polne blatu, da avtomobili obrizgajo pasante. Kaj hočemo še več? Po listju hodiš kot po tepih, kup materiala, dokaz gradbenosti v mestu, pa blato, da te „prefar-

bo“ „slučajna večina“ sprejela. Resno priporočamo, da se nastavi pametne, resne ljudi in ne samo po strankarskem priporočilu.

Zoščenje sanke. Na Bornovi žagi v Tržiču se obeta da bo prihodnji teden ustavljen obrat, ker je lesna trgovina zastala vsled sankcij proti Italiji. Kakor doznavamo je večina delav-

Iv. Savnik

Dekle z biseri. Ker ta igra prekaša vse, kar jih je bilo do sedaj igranih v Križah naj se je gotovo vsak udeleži in ker je zanimanje za igro veliko si nabavite vstopnice že v predprodaji v konsumu. Igra se ponovi dne 22. t. m. ob isti uri.

Posledice sankcij. Na Bornovi žagi v Tržiču se obeta da bo prihodnji teden ustavljen obrat, ker je lesna trgovina zastala vsled sankcij proti Italiji. Kakor doznavamo je večina delav-

Drsalke-smuči-sanke

„Polar“ drsalke „Polar“ drsalke

otroške drsalke samo D 45.- 80.-
damske drsalke D 125.-
moške drsalke D 145.- 175.- 225.-

Smuči za otroke D 35.- 50.-

Velika izbira palic, stremen i. t. d.

Sanke Din 95.- 115.- 135.-

Ivan Savnik - Kranj

